

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z RELIGII

Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia z religii polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania oraz formułowania oceny.

Ocenę z religii ustalą w oparciu o kryteria poznawcze, kształcące i wychowawcze.

W ocenianiu z religii obowiązują poniższe zasady:

1. Obiektywność – zastosowanie jednolitych norm i kryteriów oceniania.
2. Jawność – podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (systematyczne wpisy do dziennika elektronicznego).
3. Instruktywność – wskazanie na występujące braki.
4. Kontrola dystansowa (zbadanie trwałości wyników po pewnym okresie od zakończenia procesu).
5. Mobilizacja do dalszej pracy, szczególnie uczniów mających problemy w nauce.

Wprowadzenie zróżnicowanych form i rodzajów kontroli:

1. Kontrola wstępna (dokonanie diagnozy wiedzy i umiejętności w początkowej fazie kształcenia).
2. Kontrola bieżąca (sprawdzanie w trakcie trwania procesu kształcenia).
3. Kontrola końcowa (dotyczy zakońzonego etapu kształcenia).
4. Kontrola dystansowa (zbadanie trwałości wyników po pewnym okresie od zakończenia procesu).

Metody kontroli i ocen:

1. Konwencjonalne (bieżąca kontrola, prace pisemne, posługiwanie się książką, ćwiczenia praktyczne, kontrola graficzna, obserwacja uczniów w toku ich pracy itp.).
2. Techniczne sposoby kontrolowania procesu dydaktycznego (kontrola i ocena przy pomocy zróżnicowanych zadań testowych).

Sposoby oceniania:

Wartościowanie gestem, słowem, mimiką, stopniem,

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
2. Zainteresowanie przedmiotem.
3. Stosunek do przedmiotu.
4. Pilność i systematyczność.
5. Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
6. Postawa

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Ocenianie ma na celu:

- a) informowanie uczni
- a o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych
- b) motywowanie ucznia do dalszej pracy
- c) pomaganie uczniowi w samodzielnym planowaniu jego rozwoju
- d) systematyczne informowanie rodziców (prawnych opiekunów) o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia
- e) umożliwienie nauczycielowi doskonalenie organizacji i metod pracy dydaktyczno – wychowawczej

Ocenie podlegają:

- wiadomości i umiejętności związane z realizowanym programem
- wiadomości i umiejętności związane z Rokiem Liturgicznym
- znajomość modlitw
- przygotowanie do katechezy
- zadania domowe
- zadania dodatkowe
- praca na katechezie

Oceny wyrażone w stopniach dzielą się na:

- częściowe, określające poziom wiadomości i umiejętności ucznia ze zrealizowanej części programu
- półroczne i roczne, określające ogólny poziom wiadomości i umiejętności ucznia przewidzianych w programie nauczania na dany rok szkolny.

Uczeń jest oceniany za:

- Wypowiedzi ustne
- Prace pisemne (kartkówki –15 minutowe bez zapowiedzi z materiału ostatniej lekcji i sprawdziany –30 -45 minutowe, zapowiedziane tydzień wcześniej)
- Prace domowe
- Pracę na katechezie
- Przygotowanie do katechezy – uczeń powinien mieć podręcznik, zeszyt, ćwiczenia i potrzebne przybory szkolne.
- Prace dodatkowe dla chętnych
- Zeszyt (prowadzenie zeszytu- ćwiczeń, systematyczność, estetyka)

Klasyfikacja:

Uczeń może być nieklasyfikowany z religii, jeżeli brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu jego nieobecności na zajęciach edukacyjnych przekraczających połowę czasu na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.

Uczeń nieklasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny.

Przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej przyjmuje się zastępujące zasady:

Ocena nie ma charakteru średniej arytmetycznej ocen cząstkowych; znaczący wpływ mają przede wszystkim oceny uzyskane (w semestrze lub w ciągu całego roku szkolnego) z prac kontrolnych, dłuższych wypowiedzi, referatów, o ile prezentacja ich przejmie formę wypowiedzi ustnej oraz innych form pracy o charakterze samodzielnym. Uczeń, który przystąpi do olimpiady czy konkursu religijnego i pomyślenie ukończy, co najmniej etap szkolny, będzie mógł uzyskać podniesienie oceny końcoworocznej o jeden stopień.

Oceny cząstkowe:

- celujący (6)
- bardzo dobry (5)
- dobry (4)
- dostateczny (3)
- dopuszczający (2)
- niedostateczny (1)

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Poznaję Boży Świat”
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	•dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	•dokładna znajomość tekstu, melodii	•dobra znajomość tekstu, melodii	•niezbyt dokładna znajomość tekstu	•fragmentaryczna znajomość tekstu	•brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	•wykonane wszystkie zadania •staranne pismo •własne materiały •ilustracje itp.	•starannie prowadzony •wszystkie zadania	•zapis staranny •luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	•ćwiczenia czytelne •braki w zadaniach (do 40% tematów)	•pismo niestaranne •liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	•brak podręcznika
3. Prace domowe	•staranne wykonanie •treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach •dużo własnej inwencji •twórcze	•merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem •staranne •czytelne •rzeczowe	•wskazują na zrozumienie tematu •niezbyt twórcze	•powiązane z tematem •niestaranne	•widać próby wykonania pracy •na temat	•praca nie na temat •brak rzeczowości w pracy •brak pracy

4. Odpowiedzi ustne	• wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu • wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język • używanie pojęć	• wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem • odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	• wyuczone na pamięć wiadomości • uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami • potrzebna pomoc nauczyciela	• wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć • odpowiedź niestaranna • częste pytania naprowadzające	• słabe wiązanie faktów i wiadomości • chaos myślowy i słowny • odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy • dużo pytań pomocniczych	• brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	• uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	• uczeń zawsze przygotowany do lekcji • często zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się poprawnie	• stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	• mało aktywny na lekcjach	• niechętny udział w lekcji	• lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	• wiele razy pomaga w różnych pracach • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	• starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania • przejawia postawę apostołską	• niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg nas kocha – dziękujemy za Jego dary	• podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy, • przedstawia się wobec całej klasy, • wyjaśnia znaczenie ikon podczas pracy z podręcznikiem, • podaje, kiedy jest katecheza. • wymienia pozytywne umiejętności własne, kolegów i koleżanek, • podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, • odróżnia, kiedy należy stosować pozdrowienia świeckie, a kiedy chrześcijańskie, • prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie. • opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej, • poprawnie wykonuje znak krzyża, • śpiewa piosenkę „W imię Ojca i Syna”. • wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami, • podaje przykłady, jak należy się zachować w kościele. • wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.	• podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, • podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań w grupie (prośba, przeproszenie, przebaczenie), • podaje prawdę, że wspólnie z innymi przyjemniej jest uczyć się i bawić, • podaje przykłady, w czym może pomagać innym w klasie, • opowiada, w jaki sposób nauczyciele i inni pracownicy szkoły opiekują się dziećmi, • wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole, • wyjaśnia, że używając pozdrowień chrześcijańskich, wyraża swoją wiarę w Boga, • podaje prawdę, że stosowanie pozdrowień jest wyrazem szacunku do Boga i ludzi, • wyjaśnia, jak wykonuje się znak krzyża, • podaje prawdę, że znak krzyża czynią osoby wierzące w Boga, • podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, • wyjaśnia, że w miejscach poświęconych Panu Bogu zachowujemy się z wyjątkowym szacunkiem.	• wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, • wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne, • podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, • podaje prawdę, że troska o dzieci jest dla dorosłych zobowiązaniem wobec Boga, • charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej, • uzasadnia, dlaczego obowiązkiem ucznia jest posłuszeństwo nauczycielom, • uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie przypominają o obecności Boga, • wyjaśnia, że krzyż przypomina o miłości Pana Jezusa do ludzi, • podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, • podaje miejsca i sytuacje, w których wierzący wykonują znak krzyża, • podaje nazwy wybranych elementów wnętrza kościoła, • wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, • podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu.	• opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń, • wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. • opisuje, czym jest wspólnota szkolna, • uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej, • wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”, • wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, • wyjaśnia, że znak krzyża wykonany z szacunkiem jest wyrazem miłości do dobrego Boga, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, • podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki.	• opowiada, co przedstawią znane mu kapliczki lub figury świętych.

II. Bóg mnie stworzył	• podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, • wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół, radio...), • podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi, • podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, • śpiewa piosenkę o stworzeniu świata. • podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, • mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”. • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszym ludzi i każdego człowieka, • wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. • podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, • podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody, • rozpoznaje i nazywa Boże dary, • wymienia, za co może dziękować Bogu w swoim życiu i środowisku.	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, • podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, • wymienia elementy świata stworzonego przez Boga (niebo, ziemia, słońce morze, rośliny, zwierzęta, człowiek), • podaje prawdę, że dzieła stworzone przez Boga są przejawem Jego wszechmocy, • wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć, • opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, • wyjaśnia, że dzieła przyrody są sobie nawzajem potrzebne, • wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra, • wskazuje w codzienności ślady Bożych darów materialnych i duchowych, • na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat, • podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga.	• wyjaśnia dlaczego Biblię można nazwać podręcznikiem do poznawania Pana Boga, • opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania, • na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga, • wyjaśnia, że w pięknie i mądrości przyrody można spotkać Pana Boga, • wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, • podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę, • a złe ich unieszczęśliwia, • wyjaśnia, że Boże dary są wyrazem Jego opieki nad ludźmi.	• uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek. • wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, • wyjaśnia wybrane przymioty Boga. • wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, • wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga, • uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra. • uzasadnia, że dobre wykorzystanie darów Boga czyni ludzi szczęśliwymi.	• wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.
-------------------------------------	--	--	---	--	--

III. Bóg mnie kocha	• podaje prawdę, że jest dzieckiem Boga, • podaje przykłady, w których dostrzega Bożą miłość w swoim życiu, • podaje przykłady czynionego przez siebie dobra, • podaje prawdę, że Bóg kocha ludzi, także wtedy, gdy popełniają zło. • podaje przykłady troski Boga wobec niego, • wymienia osoby ze swojego otoczenia, które są blisko i mogą przyjść mu z pomocą, • podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, • prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, • podaje, ile jest przykazań, • podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, • mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga, • prawidłowo ocenia swoje postępowanie, odróżniając zachowania właściwe od niewłaściwych, • podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, • podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga, • podaje przykłady uczynków, którymi pomaga innym.	• podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie. • wyjaśnia, że czyniąc dobro człowiek odpowiada na miłość Boga, • podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci, • wyjaśnia, w jakich sytuacjach może prosić Boga o pomoc. • opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, • podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas. • w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, • wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości, • mówi z pamięci treść przykazania miłości bliźniego.	• wyjaśnia, że trzeba dbać o własne ciało, ponieważ jest ono darem Boga, • wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka, • wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, • opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, • z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże, • uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, • wskazuje, że ocena własnego postępowania pomaga w stawianiu się lepszym. • podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	• uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego, • na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego, • wyjaśnia, na czym polega działanie rozumne i wolne, • wyjaśnia, że wypełnianie przykazań jest znakiem zaufania Bogu, który pragnie naszego szczęścia, • wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, • wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego”, • wyjaśnia, że pomaganie innym jest wyrazem miłości Boga wobec ludzi.	
-----------------------------------	--	---	---	--	--

IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję	• podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, • wymienia symbole adwentowe, • podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi, • mówi z pamięci modlitwę „Zdrowaś Maryjo”. • opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem, • podaje, gdzie urodził się Pan Jezus, • śpiewa wybrane kolędy. • wymienia dary złożone przez mędrców, • opowiada, od kogo usłyszał o narodzeniu Jezusa. • wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, i wszystkich potrzebujących, • wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, • podaje przykłady przebaczenia we własnym życiu, • wymienia osoby potrzebujące pomocy, • podaje przykłady uczynków miłosierdzia w swoim środowisku i na świecie, • wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, • podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, • wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i ludzi.	• opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, • wypowiada modlitwy, które już zna, • podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go, • podaje przykłady, jak można przygotować się na przyjście Jezusa, • wskazuje, że Maryja przedstawia prośby ludzi swojemu Synowi, • opowiada o zwyczajach świątecznych, • wyjaśnia, dlaczego składamy sobie życzenia, • opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, • podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, • podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, • wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, • mówi z pamięci słowa modlitwy „Ojcze nasz”. • podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, • omawia wybrane uczynki miłosierdzia, • rozróżnia rodzaje pomocy niesionej przez dorosłych i przez dzieci. • uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.	• wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa, • wyjaśnia określenie „Adwent”, • wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim. • opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, • wyodrębnia słowa pozdrowienia Maryi przez archanioła Gabriela, • wyjaśnia symbolikę opłatka, choinki i żłóbka, • podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, • charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Bożego Narodzenia, • opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele, • podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli” i wyjaśnia ich przesłanie, • wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie • podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka, • opowiada historię miłosiernego Samarytanina, • w oparciu o tekst biblijny wymienia uczynki (postawy) miłosierdzia, • wyjaśnia, że uczynki miłosierdzia dotyczą sfery materialnej i duchowej, • wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym.	• układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, • omawia znaczenie symboli adwentowych, • wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania. • opowiada scenę zwiastowania na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu, • omawia okoliczności narodzenia Jezusa, • wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”, • opowiada przypowieść o zagubionej owcy, • uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu. • wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia, • wyjaśnia pojęcie postawy miłosierdzia jako troski o potrzebujących, • opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, • omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, • uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu.	• własnymi słowami wyjaśnia wybrane wyrażenia z modlitwy „Zdrowaś Maryjo”, • opowiada o wyjątkowości liturgii świąt Bożego Narodzenia, • wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego, • charakteryzuje postawę człowieka miłosiernego, • omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego.
---	--	--	---	--	--

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg jest w mojej rodzinie	• podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, • tworzy drzewo genealogiczne swoich przodków, • podaje przykłady, w czym rodzeństwo może sobie pomagać, • podaje przykłady intencji, w których może modlić się cała rodzina. • podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy.	• podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, • wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, • wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności, • podaje prawdę, że dziecko jest dla rodziców darem od Pana Boga, a rodzice są darem dla dziecka, • podaje prawdę, że rodzice stawiają dziecku wymagania dla jego dobra, • wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba, • opowiada, jak wypełnia czas wolny.	• wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, • wyjaśnia, że brak miłości podaje prawdę, że rodzina jest pomysłem Boga, • rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby, • podaje przykłady, co zawdzięcza swoim przodkom, • podaje prawdę, że brak obecności rodziców jest trudną sytuacją dla dziecka, więc należy je wspierać. • podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.	• wskazuje na więzi osobowe w rodzinie, • wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej, • wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców, • wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, • wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu	• charakteryzuje wspólnotę rodzinną, • rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób. • uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.
VI. Bóg zbawia	• podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas jego trwania, • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”, • wyjaśnia symbolikę palmy, • z pomocą wykonuje palmę. • pamięta, że Pan Jezus zmartwychwstał trzeciego dnia po swojej śmierci, • wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne, • podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie.	• wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, • podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, • opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, • opowiada o grobie Pańskim w swoim kościele, • opowiada o święceniu pokarmów i śniadaniu wielkanocnym. • wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym. • na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, • wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	• wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, • opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej, • podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, • wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności, • wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, • omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, • opowiada o śmierci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu, • wyjaśnia symbolikę wybranych pokarmów w koszyczku wielkanocnym.	• własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, • podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, • określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla, • wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, • opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.	• wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa, • wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia, • wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania.

VII. Bóg jest ze mną w Kościele	• opowiada, jak wygląda udzielanie chrztu, • podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. • podaje prawdę, że podczas chrztu został uroczysto przyjęty do rodziny dzieci Bożych. • podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, • podaje, kiedy jest niedzielna Msza Święta w jego parafialnym kościele. • przyjmuje właściwą postawę i prawidłowo wykonuje gesty liturgiczne, • opowiada, jak wygląda kościół parafialny, • podaje przykłady pomocy potrzebującym, • podaje przykłady zaangażowania się dorosłych i dzieci w pomoc potrzebującym.	• pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, • wymienia dary, które otrzymał od Boga (w kolejności): życie, chrzest • i wiara, • podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii, • wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie, • rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne, • podaje przykłady właściwych postaw w miejscach poświęconych Bogu, • wskazuje zachowania, których należy unikać w kościele. • podaje prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem, a wierzący Jego owcami, • podaje, kto jest patronem kościoła parafialnego, • podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, • wskazuje, w jaki sposób dzieci mogą wspierać pracę misjonarza.	• wymienia znaki i symbole związane z chrztem, • podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, • wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu, • wymienia sposoby obecności Boga w liturgii, • omawia, na czym polega właściwe zachowanie z kościoła, • wyjaśnia, dlaczego należy z szacunkiem zachowywać się podczas liturgii, • wyjaśnia, co to znaczy być owcą Pana Jezusa, • wskazuje, że najważniejszą pomocą dla innych we wspólnocie Kościoła jest modlitwa. • podaje prawdę, że kościół jest centrum życia parafialnego, • opowiada o zadaniach osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii, • wyjaśnia, że Pan Bóg przygotował dla każdego w Kościele określone zadania.	• wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, • wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem. • wyjaśnia znaczenie wybranych gestów i postaw, • wyjaśnia pojęcia: pasterz, owczarnia, • wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce, • wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna, • podaje przykłady własnego zaangażowania się w wydarzenia związane z parafią, • opowiada o działalności misjonarzy.	• opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga, • opowiada o Kościele jako owczarni Bożej, • charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej.
---	---	--	---	--	---

SEMESTR I i II

VIII. Katechezy okolicznościowe	• dzieli się wspomnieniami z wakacji, • podaje przykłady, jak może podziękować Bogu i rodzicom za czas wakacji, • wymienia prawa i obowiązki ucznia, • opowiada, jak wygląda różaniec, • wymienia części różańca świętego, • podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, • podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych, • podaje prawdę, że istnieje życie wieczne, • podaje datę wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych, • mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”. • podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, • mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, • podaje godzinę nabożeństw majowych w swojej parafii, • podaje prawdę, że mama i tata są darem od Boga, • podaje, kiedy świętujemy Dzień Matki i Dzień Ojca, • podaje przykłady dobrego wypoczynku.	• wymienia miejsca wakacyjnego odpoczynku związane z Panem Bogiem, • wyjaśnia, co oznaczają słowa ślubowania, • podaje prawdę, że ucząc się, służy swojej Ojczyźnie, • odpowiada w dialogu na wezwanie „Katechizmu polskiego dziecka”. • wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, • podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, • wymienia imiona wybranych świętych, • wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych, • wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, • podaje, kiedy świętujemy Dzień Babci i Dzień Dziadka, • wymienia sposoby okazywania miłości i wdzięczności dziadkom oraz rodzicom, • podaje przykłady miłości i stawiania wymagań ze strony dziadków, • podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, • układa modlitwę w intencji swoich rodziców, • podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku.	• podaje prawdę, że wydarzenia wakacyjne, ludzie i przyroda są darem Boga, który nas kocha, • wyjaśnia, dlaczego warto prosić Boga o błogosławieństwo, • wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, • podaje, jakimi cechami charakteryzuje się święty, • opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, • wyjaśnia, czym jest czyścić, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, • opowiada, jak żył św. Mikołaj, • wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie). • wyjaśnia, dlaczego szanujemy dziadków i okazujemy im wdzięczność, • układa modlitwę w intencji swoich dziadków. • wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, • wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, • wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretąńskiej”, • wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, • wyjaśnia, dlaczego szanujemy swoich rodziców, • wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.	• wyjaśnia, dlaczego należy być wdzięcznym (Bogu i rodzicom) za otrzymane dobro. • podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, • opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, • opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty • Marto, • wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, • uzasadnia potrzebę obchodów dnia, w którym w szczególności sposób • okazuje się miłość dziadkom oraz rodzicom, • opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, • wyjaśnia pojęcie „Litania loretąńska”, • uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.	• uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, • wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek, • wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.
---------------------------------	--	---	---	--	---